

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Development of Reading Ability by Using Extensive Reading Activities for
Prathomsuksa 6 Students

ศุภนิดา สิงห์เขาภู¹ และสมัย วรรณอุดร²

Supanida Singkhaophoo and Smai Wannaudorn

Received: November 08, 2023

Revised: January 12, 2024

Accepted: January 14, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 14 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง จำนวน 20 ชั่วโมง มีผลการประเมินคุณภาพเท่ากับ 4.58 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด และแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที ผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 81.52/80.28 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด และ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านโดยใช้กิจกรรม

¹⁻² มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; Mahasarakham University

Corresponding author, e-mail: iam.supanida@gmail.com, Tel. 061-5541426

การอ่านอย่างกว้างขวาง ทำให้มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ก่อนการสอนมีคะแนนเฉลี่ย 17.36 และหลังการสอนมีคะแนนเฉลี่ย 24.14 การจัดกิจกรรมนี้จึงสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านให้ดีขึ้น และสามารถลดสาเหตุที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของกลุ่มเป้าหมายตามบริบทของโรงเรียนได้

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน, การอ่านอย่างกว้างขวาง, ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

Abstract

The objectives of this research article were 1) to develop a learning management plan using extensive reading activities for Prathomsuksa 6 Students to be effective according to the criteria of 80/8; and 2) to compare reading abilities before and after learning management using extensive reading activities for Prathomsuksa 6 Students. The target group consisted of 14 Prathomsuksa 6 Students who were selected by purposive sampling. The instruments used for data collection were a learning management plan for extensive reading activities for 20 hours with a quality assessment result of 4.58, which was at the most appropriate level, and a reading ability test with 30 multiple-choice questions with 4 options, with a reliability value of 0.94. Data were analyzed using basic statistics, including percentage, mean, standard deviation, and t-test. The results of the research found that 1) the learning management plan using extensive reading activities for Prathomsuksa 6 Students was 81.52/80.28, which met the specified criteria of 80/80; 2) Prathomsuksa 6 Students were developed their reading skills using extensive reading activities, resulting in significantly higher reading skills than before learning at a statistical level of .05, i.e., the average score before teaching was 17.36 and the average score after teaching was 24.14. Therefore, organizing this activity can improve reading skills and reduce the causes that were obstacles to the development of reading skills of the target group according to the school context.

Keywords: Development of Reading Skills, Extensive Reading, Efficiency According to the Criteria of 80/80

บทนำ

การอ่าน (Reading) เป็นหนึ่งในทักษะ 3Rs ที่สำคัญต่อการเรียนรู้ในการเปลี่ยนแปลงของศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย Reading อ่านออก (W) Riting เขียนได้ (A) Rithmetics คณิตศาสตร์ เป็น ซึ่งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในการปรับตัวทั้งสามด้านจึงจะประสบความสำเร็จทั้งนี้การอ่านเป็นทักษะที่ทำได้ง่ายแต่สร้างประโยชน์ได้มาก จึงควรได้รับการพัฒนา ส่งเสริมและปลูกฝังให้มียอยู่ในบริบทสังคม โดยจะเป็นเครื่องมือเบื้องต้นในการใช้แสวงหาและสร้างความรู้ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีพต่อไป ดังที่ สมชาย หอมยก (2550) ได้อธิบายว่าการอ่านช่วยเพิ่มเติมความรู้ ความคิดและประสบการณ์ ช่วยส่งเสริมวิจารณ์ญาณในการรับสารเพื่อให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ของสังคม จากความสำคัญข้างต้น การอ่านจึงควรถูกปลูกฝังให้มียอยู่ในบริบทของสังคมไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้เห็นความสำคัญของการอ่าน จึงมุ่งเน้นและส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ซึ่งบ่งชี้สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนทุกระดับชั้นจะต้องสามารถใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน โดยมีจุดเน้นการพัฒนาว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จะต้องสามารถอ่านคล่อง คือ สามารถอ่านภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถเข้าใจสาระหลักของเนื้อความที่อ่านได้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ตอบสนองกับการพัฒนาทักษะของผู้เรียนอย่างเหมาะสม

อย่างไรก็ตามจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการจัดการเรียนรู้รายวิชา ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหาญฮี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าใจสาระหลักของเนื้อความที่อ่าน ซึ่งประเมินได้จากผลการทดสอบอ่านออก-เขียนได้ที่เป็นระบบประเมินและพัฒนาการอ่านการเขียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยปีการศึกษา 2561-2564 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนด แสดงให้เห็นว่านักเรียนขาดทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพ และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยตามบริบทโรงเรียนและชุมชนที่ใกล้เคียงกันก็พบปัญหาเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียน คือ นักเรียนอ่านไม่คล่อง

ทำให้การเข้าใจเนื้อความไม่ต่อเนื่องและขาดนิสัยรักการอ่าน (เบญจพร ศรีใหญ่, 2564, 24 เมษายน) จากปัญหาด้านการอ่านที่กล่าวมาอาจจะเกิดจากหนังสือเรียนมุ่งเน้นสาระความรู้ จนขาดความสนุกสนาน ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการอ่าน อีกทั้งเวลาเรียนในรายวิชาภาษาไทยมีไม่เพียงพอที่จะส่งเสริมทักษะการอ่านของผู้เรียน จึงทำให้ความสามารถด้านการอ่านไม่สอดคล้องกับความสามารถของหลักสูตร ดังนั้นปัญหาความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนจึงเกิดจากการอ่านน้อยเกินไปและไม่ได้รับการส่งเสริมที่เพียงพอทั้งด้านเนื้อหาและเวลาที่จะสนับสนุนนิสัยรักการอ่านเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการอ่านให้เกิดขึ้น

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน จึงจำเป็นจะต้องพิจารณาเวลา บทอ่าน และวิธีการอ่านที่ช่วยกระตุ้นความต้องการอ่านและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านที่ผ่านมา พบว่า การใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading) ซึ่งมักจะใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้กิจกรรมการอ่านสำเร็จได้โดยช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน สร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่านตลอดจนพัฒนาความสามารถในการอ่านเป็นอย่างดี โดย Nuttall (1989 อ้างถึงใน อมฤตา โอมณี, 2558) ได้กล่าวถึงการอ่านอย่างกว้างขวางที่พอสรุปได้ว่า เป็นการอ่านที่ผู้อ่านได้อ่านหนังสือตามความต้องการและความสนใจ ซึ่งเนื้อหาและคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านจะต้องไม่ยากเกินระดับความสามารถของผู้อ่าน แล้วเพิ่มระดับความยากในการอ่านขึ้นเรื่อย ๆ โดยหัวใจของการอ่านแบบกว้างขวางคือ การได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการอ่าน

จะเห็นว่ารูปแบบแนวทางการอ่านนี้สอดคล้องกับการลดสาเหตุปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนของผู้วิจัยได้ ถึงแม้ว่าจะไม่มีการนำแนวทางการอ่านอย่างกว้างขวางมาใช้ในการพัฒนาการอ่านภาษาไทยมากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ แต่สำหรับนักเรียนประถมศึกษาในชนบทที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน การเรียนภาษาไทยจึงเสมือนการเรียนรู้ภาษาที่สอง ด้วยผลจากงานวิจัยที่ผ่านมาและลักษณะผู้เรียนในบริบทของโรงเรียนบ้านหาญฮี ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการอ่านอย่างกว้างขวาง (Extensive Reading) มาจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน โดยทั้งนี้ได้แนะนำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ตามกฎการเรียนรู้ 3 กฎ (กฎแห่งความพร้อม กฎแห่งการเรียนรู้ กฎแห่งผล) มาช่วยส่งเสริมการจัดกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังเลือกใช้หนังสืออ่านนอกเวลาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 10 เล่ม ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้จัดสรรไว้มาเป็นขอบเขตการอ่านของนักเรียน ซึ่งมีความเหมาะสมเพราะมีจุดมุ่งหมายเดียวกับแนวทางการอ่านอย่างกว้างขวางที่จะ

ส่งเสริมความสามารถในการอ่าน นำมาออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง เพื่อเป็นรูปแบบและแนวทางในการจัดกิจกรรมของผู้สอนที่จะส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน

ด้วยความสำคัญของการอ่านและการแก้ไขสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น และเพื่อเป็นการศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการพัฒนาทักษะด้านการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหาญฮี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุรินทร์ เขต 2 เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพและเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน ให้ผู้เรียนสามารถนำสาระจากการอ่านไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตและเป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างด้วยบริบททางการศึกษาให้เป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 14 คน ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านหาญฮี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุรินทร์ เขต 2 อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการอ่านอย่างกว้างขวาง หลักสูตรการศึกษา และหนังสืออ่านนอกเวลา จากนั้นมีวิธีการศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

1. ขึ้นการสร้างเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 รวบรวมและคัดเลือกหนังสืออ่านนอกเวลา ระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตามสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กำหนดไว้จำนวน 10 เล่ม และจัดลำดับความยากง่ายของหนังสืออ่านนอกเวลา โดยพิจารณาจากเนื้อเรื่องและความยาว

1.2 รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างกว้างขวาง (Extensive Reading) และหนังสืออ่านนอกเวลา ศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้อ่าน

อย่างกว้างขวาง (Extensive Reading) และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้เชี่ยวชาญ 5 คนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง แล้วนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.3 ออกแบบและสร้างแบบทดสอบการอ่าน จากนั้นหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดย อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญประเมินความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ นำแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงไปทดลองกับกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองหิน จำนวน 18 คน แล้วนำผลสอบมาหาค่าอำนาจจำแนก และวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

1.4 นำแบบทดสอบและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ สมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

2. ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าสถิติตามลำดับดังนี้

2.1 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแผนการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนระหว่างการทำกิจกรรม (E_1)	300	244.57	5.00	81.52
คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (E_2)	30	24.14	3.94	80.28

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
มีค่าเท่ากับ 81.52/80.28

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) ได้จากการเก็บคะแนนระหว่างการทำกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 244.57 จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.5 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.14 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิด

เป็นร้อยละ 80.28 ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 81.52/80.28 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด

2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สูตร t-test (Dependent Samples)

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การทดสอบ t-test Dependent Samples

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig
ความสามารถด้านการอ่าน ก่อนเรียน	14	17.36	2.98	12.892	.000
ความสามารถด้านการอ่าน หลังเรียน	14	24.14	3.94		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหาญฮี จังหวัดสุรินทร์ ก่อนการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางมีคะแนนเฉลี่ย 17.36 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.98 และหลังการสอนมีคะแนนเฉลี่ย 24.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.94 หลังสอนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นถึง 6.79 จากการทดสอบด้วยสถิติ t-dependent ได้ค่า t เป็น 12.892 แสดงว่าค่าเฉลี่ยหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

3. ขั้นการนำเสนอข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมและเรียบเรียงผลการศึกษา เพื่อสรุปอภิปรายผล และนำเสนอข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 81.52/80.28 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านโดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง ทำให้มีความสามารถด้านการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำผลมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 81.52/80.28 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมที่จะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรและรูปแบบการจัดกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางจากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้อง ได้กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยยึดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของ Day and Bamford ร่วมกับกฎการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ โดยมีลำดับขั้นตอน คือ 1) กิจกรรมก่อนการอ่าน (กฎแห่งความพร้อม) 2) กิจกรรมในระหว่างการอ่านและการฝึกอ่าน (กฎแห่งการฝึกหัด) และ 3) กิจกรรมหลังการอ่าน (กฎแห่งผล) นำมาสร้างแผนการจัดกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง จำนวน 10 แผนจัดการเรียนรู้ ตามจำนวนหนังสืออ่านนอกเวลา โดยแผนการจัดกิจกรรมจะลำดับกิจกรรมจากง่ายไปหายาก กิจกรรมกลุ่มไปสู่กิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมบังคับไปสู่กิจกรรมอิสระ ครูจำเป็นต้องควบคุมให้กิจกรรมการอ่านเกิดขึ้นโดยไม่ขัดกับหลักการของการอ่านอย่างกว้างขวางมากเกินไป คือ นักเรียนมีอิสระในการอ่าน

จากนั้นมีการตรวจสอบคุณภาพของแผนการสอนและเครื่องมือการวัดผลจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ซึ่งมีประสบการณ์เกี่ยวข้องด้านการศึกษา การสอนภาษาไทยและการอ่านอย่างกว้างขวาง ทำให้การประยุกต์ใช้แนวความคิดการอ่านอย่างกว้างขวางสามารถนำมาใช้กับการพัฒนาการอ่านภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากมีต้นแบบการดำเนินกิจกรรมในลักษณะนี้ค่อนข้างน้อยมากในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จและใช้ได้จริงตามบริบทของโรงเรียน

นอกจากการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบจะทำให้ผลการวิจัยครั้งนี้ประสบความสำเร็จแล้ว การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านก็มีความสำคัญในการวัดผลและประเมินผล เพราะทำให้ทราบว่าแผนการจัดการเรียนการสอนนั้นสามารถพัฒนาทักษะของนักเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยผู้วิจัยได้จัดทำแบบทดสอบจำนวน 60

ข้อ เนื้อหาไม่เชื่อมโยงกับหนังสือจากแผนการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ 5 คนตรวจสอบ เพื่อประเมินความเที่ยงตรง จากนั้นจึงปรับปรุงและนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองหิน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีบริบทเดียวกันกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ จึงได้ข้อสอบฉบับสมบูรณ์เพื่อนำมาวัดผลความสามารถด้านการอ่านของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม

2. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านโดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง ทำให้มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ประสบความสำเร็จได้เนื่องจากเหตุผล 3 ประการ คือ

ประการแรก รูปแบบการอ่านอย่างกว้างขวาง เนื่องจากเป็นกิจกรรมการอ่านที่ทำให้ นักเรียนได้อ่านอย่างต่อเนื่อง โดยเกิดความพึงพอใจจากความบันเทิงใจด้วยหนังสือที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนและค่อย ๆ เพิ่มระดับความยากอย่างท้าทาย ทำให้นักเรียนสามารถอ่านหนังสือในปริมาณมากขึ้น บ่อยขึ้น และอ่านได้ดีขึ้นด้วยการรับรู้ตามธรรมชาติโดยไม่รู้ตัว อย่างไรก็ตามการศึกษาคั้งนี้ไม่ได้ดำเนินการตามลักษณะการอ่านอย่างกว้างทั้งหมด เนื่องจากวัตถุประสงค์และขอบเขตของการที่ศึกษาที่ต้องการทราบถึงประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา จึงได้มีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ชัดเจน ซึ่งปกติรูปแบบการอ่านอย่างกว้างขวางจะไม่มีทดสอบย่อยหรือการประเมินระหว่างเรียนหรือท้ายบท ครูมักจะเป็นผู้ประเมินทางอ้อม เพราะการทดสอบบ่อยครั้งอาจสร้างบรรยากาศที่ขัดกับหลักการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน แต่ผู้วิจัยจำเป็นต้องเก็บคะแนนท้ายบทเพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงพยายามลดข้อจำกัดและส่งเสริมให้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางดำเนินไปด้วยการปรับบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นกันเอง และไม่ใช้อารมณ์หรือความคาดหวังของผู้สอนทำลายบรรยากาศของการเรียนรู้ มุ่งเน้นความสนุกสนานและให้อิสระในการออกความคิดเห็น เช่น การเลือกสถานที่อ่านร่วมกัน การแสดงความคิดเห็นที่มีต่อตัวละครหรือเนื้อเรื่องโดยไม่ตัดสินถูกผิด เป็นต้น ในช่วงแรกนักเรียนอาจยังติดภาพการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ ทำให้ยังไม่ผ่อนคลายในการทำกิจกรรมนัก และเด็กที่เรียนดียังคงคาดหวังกับการวัดผลการเรียนมากกว่าการผ่อนคลายขณะทำกิจกรรม จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทำกิจกรรม

การอ่านอย่างกว้างขวางและชี้แจงให้ชัดเจนว่าจะไม่นำผลใด ๆ จากการทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางไปตัดสินผลการเรียน

ประการที่สอง บทอ่าน มีความสำคัญมากสำหรับกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง โดยมีหลักการเลือกตาม Nuttall (1989 อ้างถึงในศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร, 2548) คือ s a v e ย่อมาจากคำว่า Short, Appealing, Varie และ Easy กล่าวคือ เด็กจะต้องการอ่านในเนื้อหาที่มีบทสั้น ๆ เพื่อให้อ่านเสร็จไว ๆ ไม่ก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายและหมดแรงใจก่อนที่จะอ่านจบ เนื้อหาควรมีลักษณะหลากหลาย เหมาะสมในเนื้อหาภาษาและสติปัญญาของผู้เรียน ดังนั้น หนังสือที่จะนำมาใช้จึงมุ่งเน้นความบันเทิงและระดับภาษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถในการอ่านของผู้อ่าน ผู้วิจัยพิจารณาการเลือกหนังสือและตัดสินใจเลือกบทอ่านจาก หนังสืออ่านนอกเวลา ระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ประกอบไปด้วยหนังสือ 10 เล่ม ตามสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่ได้จัดสรรไว้ เพราะเป็นหนังสือที่ถูกกำหนดขึ้นด้วยวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ ต้องการส่งเสริมการอ่านและบรรยากาศชั้นเรียน กิจกรรมการอ่านในงานวิจัยนี้จะเริ่มต้นด้วยหนังสือที่ง่ายและมีขนาดสั้นที่สุดตามลำดับ และเพิ่มความยากขึ้นตามลักษณะบทอ่านและกิจกรรมในชั้นเรียน จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีสำหรับการพัฒนาความสามารถในการอ่านให้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ พร้อมกับการปลูกฝังคุณลักษณะรักการอ่านโดยไม่รู้ตัว ดังนั้น บทอ่านที่ผู้วิจัยคัดเลือกตามหลักการของการอ่านแบบกว้างขวางจึงทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านสูงขึ้นตามสมมติฐาน

ประการที่สาม เวลาในการอ่าน ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องอาศัยระยะเวลาในการพัฒนาจึงจะเห็นผลของพัฒนาการ การอ่านมากและอ่านบ่อยจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับคำศัพท์ รูปแบบประโยค และทำให้เกิดความคล่องแคล่วในการอ่านได้ ดังที่ Bamford and Day (2004 อ้างถึงในอมฤตา โอมณี, 2558) ได้กล่าวว่า วิธีเดียวที่สามารถช่วยให้นักเรียนของเราเป็นผู้อ่านที่ดีขึ้น คือ ช่วยให้เราอ่านมากขึ้น ครูจะต้องสนับสนุนให้นักเรียนมีโอกาสในการอ่านเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับปัญหาของการศึกษาครั้งนี้ที่พบว่า ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านได้ เนื่องจากข้อจำกัดของโครงสร้างหลักสูตร

ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของเวลาและข้อจำกัดดังกล่าว จึงจัดกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ในชั่วโมงกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ เพื่อไม่ให้ทับซ้อนกับการเรียนการสอนปกติ จำนวนระยะเวลาในการวิจัยนี้ผู้สอนจะสามารถรับรู้ได้ถึงความคล่องแคล่วในการอ่านที่ดีขึ้น รวมถึงรับรู้ได้ถึงความมั่นใจการอ่านและการตอบคำถามของนักเรียน ซึ่งเกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายของผู้วิจัย อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่า การจัดกิจกรรมการอ่าน 20 ชั่วโมงเพียงพอต่อ

การเปรียบเทียบผลการพัฒนาก็จริง แต่สำหรับการพัฒนาการอ่านให้มีความยั่งยืนและส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ควรได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องและยาวนาน อีกทั้งไม่ควรถูกตัดสินผลการพัฒนาในระยะสั้น ๆ เพราะการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นลักษณะการพัฒนาการอ่านที่จะเห็นผลในระยะยาวมากกว่าในระยะสั้น เนื่องจากการเป็นการมุ่งเน้นให้เกิดการอ่านด้วยความสมัครใจ ด้วยปริมาณการอ่านมาก ๆ การพัฒนาการอ่านด้วยวิธีการนี้จึงเป็นผลประโยชน์ที่แฝงมากับการได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่าน ระยะเวลาที่ยังมากยิ่งเป็นผลดีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเท่านั้น

ผลจากการวิจัยทั้งสองตัวชี้วัดเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของสิตตรา ศรีเหรา (2560) พบว่า พัฒนาการความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของศุภิสรา กุมาทะ (2562) พบว่า ผลการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง อีกทั้งใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการวิจัยทั้งสองตัวชี้วัดเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนั้น ไม่ว่าจะนำการอ่านอย่างกว้างขวางมาพัฒนาทักษะการอ่านในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ การอ่านอย่างกว้างขวางก็สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนได้ โดยเฉพาะทักษะการอ่านที่ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านสูงขึ้นหลังการทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางดังที่ผู้วิจัยนำเสนอมาข้างต้น

องค์ความรู้ใหม่

ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำให้เห็นถึงประเด็นที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาต่อไป โดยหนังสืออ่านนอกเวลาของไทยที่นำมาเป็นขอบเขตการอ่านมีลักษณะที่แตกต่างกับหนังสืออ่านนอกเวลาในภาษาอังกฤษ หรือ Graded Readers ค่อนข้างมาก หนังสืออ่านนอกเวลาของไทยเป็นหนังสือที่ถูกแต่งขึ้นมาก่อนหน้า แล้วจึงถูกจัดสรรให้มาเป็นหนังสืออ่านนอกเวลาในภายหลัง โดยการพิจารณาจากเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับช่วงวัยและการส่งเสริมค่านิยมที่ต้องการปลูกฝังในเยาวชนไทยเป็นหลัก อีกทั้งหนังสือบางเล่มมีบริบทรูปประโยคและบรรยากาศในเนื้อหาที่ล้าสมัยเกินไป ขณะเดียวกันหนังสือ Graded Readers หรือหนังสืออ่านนอกเวลาภาษาอังกฤษ ถูกออกแบบและสร้างโดยเฉพาะ ซึ่งให้ความสำคัญกับรูปแบบภาษาหรือหลักไวยากรณ์ เพื่อให้เหมาะสมกับระดับความสามารถด้านภาษาของผู้อ่าน จึงมีหนังสือให้เลือกอย่างหลากหลายและสามารถเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจได้จริง

นอกจากนี้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นตัวแปรอย่างหนึ่งของการดำเนินกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง เพราะนักเรียนไม่สามารถอ่านหนังสือได้ตามระดับความสามารถของวัยเดียวกัน ในขณะที่การศึกษาคำนี้กำหนดให้อ่านหนังสือนอกเวลาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 แต่นักเรียนไม่สามารถอ่านได้ จึงมักจะแสดงพฤติกรรมอื่น ๆ ที่ส่งผลเชิงลบต่อกิจกรรมการอ่านในห้อง ครูไม่สามารถกีดกันนักเรียนออกจากระบบการเรียนรู้ เพียงแต่ต้องพยายามช่วยเหลือและทำให้นักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม เพราะแม้จะไม่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้ อย่างน้อยนักเรียนอาจมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมการอ่าน ดังนั้น หากมีการพัฒนาการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้าง โดยออกแบบกิจกรรมและหนังสือที่ตรงกับความสามารถของนักเรียนก็น่าจะสามารถพัฒนาความสามารถของนักเรียนกลุ่มนี้ได้เช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้สอนจะต้องมีบทบาทอย่างมากในการสนับสนุน ผู้สอนจะต้องสร้างแรงจูงใจและเสริมแรงบวกให้กับนักเรียนอยู่เสมอ เพื่อสร้างบรรยากาศ

การเรียนรู้ที่เป็นมิตร โดยผู้สอนแสดงออกหรือเสริมแรงทางลบเพราะจะส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมการอ่าน

2. แผนการจัดการเรียนรู้มีการกำหนดกิจกรรมไว้อย่างชัดเจน ดังนั้นผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม อ่านหนังสือล่วงหน้าและทราบรายละเอียดมากกว่านักเรียน หากผู้สอนมีความพร้อมและแสดงให้เห็นถึงสภาวะกระตือรือร้น ก็จะส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนและสภาวะอารมณ์ของนักเรียนเช่นกัน

3. ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนบรรยากาศการอ่านที่มีความหลากหลายได้ แต่จะต้องคำนึงถึงบรรยากาศที่มีความเหมาะสมกับการทำกิจกรรมการอ่าน แต่หากพื้นที่อื่นมีสิ่งดึงดูดความสนใจของนักเรียนมากเกินไปก็ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้สอน

4. ผู้สอนไม่จำเป็นต้องคาดหวังให้นักเรียนทำได้ดีทุกคน เพราะนักเรียนในระดับชั้นเดียวกันก็มีระดับความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน เพียงแต่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ มีความรู้สึกเชิงบวกต่อการทำกิจกรรมการอ่าน

5. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะด้านการอ่าน อาจไม่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านตามแผนการจัดกิจกรรมนี้ได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- เบญจพร ศรีใหญ่. (2564, 24 เมษายน). *ปัญหาการอ่านของนักเรียนในตำบลดอนแรด อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์*. (ศุภนิดา สิงห์เขาวุ, ผู้สัมภาษณ์).
- ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร. (2548). *การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ด้วยตนเองและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภิสรา กุมาทะ. (2562). *ผลการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมชาย หอมยก. (2550). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. ปทุมธานี : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

- สิตรรา ศรีเหรา. (2560). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). วิทยาลัยครุศาสตร์ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อมฤตา โอมณี. (2558). การใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางในการพัฒนาสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะคิดและนิสัยการอ่านภาษาอังกฤษ. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.